

The Golden Future #1 vraag 1

De taal van de gouden toekomst.

19 april 1987 p.m. in Chuang Tzu auditorium.

Geliefde Osho,

Een tijdje terug zei u iets over stilte dat mij deed schrikken. In mijn slaperigheid had ik simpelweg aangenomen dat ze gewoon een afwezigheid was – een afwezigheid van lawaai. Maar u zei dat ze positieve kwaliteiten had, een positief geluid. En in mijn meditatie heb ik de verschillen opgemerkt tussen een stilte in mijn lichaam en een stilte in mijn mind. Ik kan de eerste hebben zonder de tweede. Geliefde meester spreek alstublieft over stilte.

Anand Somen, stilte wordt gewoonlijk begrepen als iets negatiefs, iets leegs, een afwezigheid van geluid, van lawaai. Dit misverstand is gangbaar omdat erg weinig mensen ooit stilte hebben ervaren. Al wat zij in naam van stilte hebben ervaren is afwezigheid van geluid. Maar stilte is iets totaal anders. Ze is uiterst positief. Ze is existentieel, ze is niet leeg. Ze stroomt over van een muziek die je nooit eerder hebt gehoord, met een geur die jou onbekend is, met een licht dat slechts gezien kan worden met de innerlijke ogen. Ze is niet iets denkbeeldigs; ze is een werkelijkheid, en een werkelijkheid die reeds in iedereen aanwezig is – we kijken alleen nooit naar binnen. Al onze zintuigen zijn extrovert. Onze ogen openen naar buiten, onze oren openen naar buiten, onze handen bewegen buiten ons, de benen... al onze zintuigen zijn bedoeld om de buitenwereld te onderzoeken. Maar er is ook een zesde zintuig, wat in slaap is omdat we het nooit hebben gebruikt. En geen enkele maatschappij, geen beschaving, geen opvoedkundig systeem helpt mensen om het zesde zintuig actief te maken. Dat zesde zintuig, wordt in het Oosten “het derde oog” genoemd. Het kijkt naar binnen. En net zoals er een manier is om naar binnen te kijken, is er een manier om van binnen te horen, is er een manier om van binnen te ruiken. Net zoals er vijf zintuigen naar buiten zijn, bestaan er vijf duplicaat zintuigen die naar binnen bewegen. Alles bij elkaar heeft de mens tien zintuigen, maar het eerste zintuig dat de reis naar binnen begint is het derde oog, en dan beginnen de andere zintuigen zich te openen.

Jouw innerlijke wereld heeft haar eigen smaak, heeft haar eigen geur, heeft haar eigen licht. En ze is uitermate stil, enorm stil, eeuwig stil. Er is nooit enige geluid geweest, en er zal nooit enig geluid zijn. Geen woord kan daar reiken, maar jij kan haar wel bereiken. De mind kan daar niet komen, maar jij kunt het wel want jij bent niet je mind. De functie van de mind is om weer een brug te slaan tussen jou en de objectieve wereld, en de functie van het hart is om een brug te slaan tussen jou en jezelf. De stilte waarover ik gesproken heb is de stilte van het hart. Het is een lied in zichzelf, zonder woorden en zonder klanken. Het is uit deze stilte dat de bloemen van liefde groeien. Het is deze stilte die de tuin van Eden wordt. Meditatie, en meditatie alleen is de sleutel om de deuren te openen van je eigen wezen.

Je vraagt, *“Een tijdje geleden zei u iets over stilte wat mij in mijn slaperigheid deed schrikken.*

Ik had simpelweg gedacht dat ze een afwezigheid was – een afwezigheid van geluiden. Maar U zei dat ze positieve kwaliteiten had, een positief geluid. En in mijn meditatie heb ik het onderscheid bemerkt tussen een stilte in mijn lichaam en een stilte in mijn mind.”

Jouw ervaringen kloppen. Het lichaam kent zijn eigen stilte -- dat is haar eigen gezondheid, haar eigen overvloedige gezondheid, haar eigen vreugde. De mind kent ook zijn stilte, als alle gedachten verdwijnen en de lucht zonder enige wolken is, gewoon zuivere ruimte. Maar de stilte waarover ik het heb is heel veel dieper.

Ik heb het over de stilte van je wezen.

Deze stilten waarover jij spreekt kunnen verstoord worden. Ziekte kan de stilte van je lichaam verstoren, en de dood gaat het zeker verstoren. Een enkele gedachte kan de stilte van je mind verstoren, zoals een kleine kiezelsteen in een stil meer gegooid genoeg is om duizenden rimpelingen te creëren, en het meer niet langer stil is. De stilte van het lichaam en de mind zijn erg fragiel en erg oppervlakkig, maar zijn op zichzelf goed. Het helpt wel om die te ervaren, want het geeft aan dat er zelfs intensere stilten van het hart mogelijk zijn.

En de dag waarop je de stilte van het hart ervaart, zal ze opnieuw weer een pijl van verlangen zijn, die jou nog dieper brengt.

Jouw centrum van zijn is precies als het centrum van een cycloon. Alles wat zich ook rondom afspeelt heeft geen enkele invloed; ze is eeuwig stil. Dagen komen en gaan, jaren komen en gaan, eeuwen komen en gaan, levens komen en gaan, maar de eeuwige stilte van jouw wezen blijft exact hetzelfde – dezelfde geluidloze muziek, dezelfde geur van goddelijkheid, dezelfde superioriteit aan alles wat sterfelijk is, aan alles wat kortstondig is.

Het is niet jouw stilte.

Jij bent het.

Het is niet iets wat jij bezit; jij gaat erin op, en dat is de grootheid ervan. Zelfs jij bent er niet, want alleen al jouw aanwezigheid zal een verstoring zijn.

De stilte is zo diepgaand dat er niemand is, zelfs jij niet. En deze stilte brengt waarheid, en liefde, en duizend andere zegeningen naar jou toe. Dit is het zoeken, dit is het verlangen van alle harten, van iedereen die een beetje intelligentie heeft.

Maar onthoudt, verlies je niet in de stilte van het lichaam, of de stilte van de mind, of zelfs de stilte van het hart. Voorbij deze drie is de vierde. Wij, in het Oosten, hebben haar eenvoudigweg “de vierde, turiya” genoemd. We hebben haar geen enkele naam gegeven. In plaats van een naam hebben we haar een nummer gegeven, want ze komt na drie stiltes – van het lichaam, van de mind, van het hart – en hier voorbij valt er verder niets te vinden.

Dus, versta het niet verkeerd. De meeste mensen... bijvoorbeeld, er zijn mensen die yoga beoefenen. Yoga-oefeningen geven een stilte aan het lichaam en zij blijven daar dan vastzitten. Hun hele leven oefenen zij maar ze kennen slechts de meest oppervlakkige stilte.

Dan zijn er mensen die concentratie beoefenen zoals transcendent meditatie, van Maharishi Mahesh Yogi. Dat kan je een stilte geven die alleen van de mind is. Gewoon door een naam of een mantra te herhalen... juist die herhaling creëert in zijn kielzog een stilte van de mind. Maar het is geen meditatie en het is niet transcendent.

En dan is er de soefi, die de derde kent, wat de diepste van de drie is. Maar ook dat is niet het doel, de roos; jouw pijl reikt nog steeds niet ver genoeg. Ze gaat wel erg diep want de soefi kent het hart beter dan wie dan ook. Eeuwenlang hebben zij op het hart gewerkt, net zoals yogi's op het lichaam gewerkt hebben en mensen van concentratie en contemplatie op de mind gewerkt hebben.

De soefi kent de onmetelijke schoonheid van liefde. Zij stralen liefde uit, maar toch zijn zij nog niet thuisgekomen. Je moet de vierde onthouden. Pas als je de vierde bereikt hebt, ga verder met de reis. Mensen begrijpen het erg gemakkelijk verkeerd. Gewoon een kleine ervaring en ze denken dat ze er zijn. En de mind is erg bedreven om iets aannemelijk te maken.

Er is een soefiverhaal over Mulla Nasruddin. De Mulla hoort midden in de nacht lawaai op straat bij zijn huis. Zijn vrouw zegt dat hij naar beneden moet gaan, en na de nodige argumenten slaat hij een deken om zijn schouders en gaat de straat op. Er waren veel mensen op straat en een hoop lawaai en in de menigte steelt iemand zijn deken.

De Mulla gaat naakt naar huis en zijn vrouw vraagt hem, “Waar was al die drukte voor?” De Mulla zegt, “Het lijkt wel of het om mijn deken ging, want toen ze die deken hadden zijn ze allemaal verdwenen. Ze stonden daar gewoon op mijn deken te wachten. En ik zei nog tegen je: ‘Dwing me niet om daarheen te gaan.’ Nu ben ik mijn deken kwijt en ben ik naakt teruggekomen. Die zaak ging ons helemaal niet aan.”

Hij heeft een punt en het doet logisch aan, dat ze allemaal verdwenen toen ze de deken hadden. En die arme Mulla maar denken dat dit misschien het hele probleem was.... “Al dat bekvechten en dat lawaai vlak voor mijn huis in het holst van de nacht, en die dwaze vrouw van mij die me tenslotte overhaalt om mijn deken kwijt te raken!”

De mind redeneert voortdurend en soms lijkt het wel alsof het juist is wat hij zegt, want hij geeft er argumenten voor. Maar je moet op je hoede zijn voor de eigen mind, want in deze wereld kan

niemand je meer bedriegen dan je eigen mind. Jouw grootste vijand zit binnenin je zoals je grootste vriend ook binnenin je zit.

De grootste vijand is gewoon je eerste ontmoeting en jouw grootste vriend zal jouw laatste ontmoeting zijn – dus laat je niet weerhouden door enige ervaring van het lichaam of de mind of het hart. Houd altijd een van de bekendste uitspraken van Gautama Boeddha in herinnering. Hij beëindigde zijn toespraken doorgaans elke dag met dezelfde twee woorden: *charaiveti, charaiveti*. Deze twee eenvoudige woorden – gewoon een woord tweemaal herhaald – betekenen: stop niet, ga door, ga door. Stop nooit totdat de weg eindigt, totdat er niets meer is om naar toe te gaan – *charaiveti, charaiveti*.